

53 Theol.

BULLA

Decimi Leonis, Cotra errores Martini
Lutheri, & sequacium,

Astirrit Bulla a dextris eius, in vestitu

deaurato, circumamicta varietatibus

Vide lector, opere precium est. Adficieris.
Cognoscis qualis pastor sit Leo

Hist. eccles.

E.

271, 28

~~XXXX~~ XXXVIII

26.

7

VLRICHVS

de Hutten Eques, Germanis
omnibus Salutem

Ecce vobis Leonis Decimi Bullam, viri Germani, qua
reemergentem ille veritatem Christianam remorari cona-
tur, quam respiranti longa tandem compressione, libertati
nostrae ne vires recipiat, ac plane reuiuiscat, obijcit & oppo-
nit. Cui nos talia molienti non obsistimus? aut publico cō-
silio, ne lōgius p̄uadat, neue aliquid, pro hominis irrequies-
te cupiditate & audacia efficiat, multo ante cauem? Quae-
so per imotalem Christum, quando oportunū magis tem-
pus fuit, quando melior occasio dedit se aliquid Germa-
no dignum nomine gerendi? Omnia videtis eo tendere,
vt spes sit quanta nunquam prius, extinctum iri hanc tyrā-
nidem, isti morbo medicinam ad futuram, Quod andete
tandem, ac perficite. Non Lutherus agitur hoc in negotio
sed ad omnes pertinet, quicquid est Nec in vnū quēpiam
hic stringitur gladius, sed publicae oppungnamur. Nolūt
reclamari suae tyrannidi, suas fraudes detegi nolunt suosq̄
aperiri fucos, suo furori obsisti. suae grassaturae impedi-
mentum fieri. Hoc ipsum est q̄ indignantur, quodq̄ fre-
munt vsq̄ adeo, vt se minime decore agant ibi. Quod ma-
nifeste videntes vos, quid tandem agetis? quod cōsiliū
inibitis? Me quidem si audietis, Germanos esse Vos me-
mneritis. Quae vna commonitio satis esse debet, vt haec
vidicetis. Ego nunc vestro & cōmuni nomine periclitor,
sed libenter. Primum enim facti conscius mihi sum pul-
cherrimi. Deinde non spero iam, sed pro certo habeo etiā
omnes vos eadem aliquando ausuros mecum. Hęc vero
Bulla vt publicaretur nunc, author fui, ob id vt cum lege-
ritis, facile ab vna diceretis omnes. Valet.

BVLLA LEONIS IN LVTHERVVM

¶ Prius quam te audiamus Sāctissime, hui⁹ memine-
ris Apostolici qđ ad philippenses scribitur. Ne q̄ suos
seducat vllō modo. Quoniam non adueniet Domin⁹
nisi venerit defectio prius, & reuelat⁹ fuerit homo ille
scelerosus, filius perditus: q̄ ē aduersarius: & effertur
aduersus omnem qui dicitur Deus, aut numen adeo,
vt in templum dei sedeat, ostentans se quasi deum
Habes: Incipe Bullam.

L E O Episcopus, seruus seruorum Dei.
Ad perpetuam rei memoriā, ^a Exurge do-
mine, & ^b iudica causam tuam: memores esto
improperiorum tuorum, eorū quæ ab ^c in-
Statim ad maledicta vertit se. atq; hic ille est Leonis
rugitus quo de Sophonias propheta manifeste dicit,
& multa ibi diuus Hieronymus liberrime loquitur.
sipientibus fiunt tota die. ^d Inclina aurem
tuam ad preces nostras, quoniam surrexe-
runt ^e vulpes quærentes ^f demoliri vineam
Tu aut vbi pecuniā a Germanis cottidie emungis, sic
te habes, vt qualibet vulpecula fraudulētior videaris
Tantū a leonina magnitudine, ad humilē & te idignā
deflectis astutiā. Qz si talionē tibi nos reddere co-
ges, poterimus & nos dicere, nō vulpē iā te, sed aspe-
rius adhuc lupū Arabiæ vespertinū, quod munera ca-
pis & institiam vendis, vt iu te propheticū illud ex-
clamare cōueniat Ve pastoribus q̄ dispergūt & lacerāt
cuius tu torcular calcasti solus: & ascensus
rus ad patrem, eius curam, regimen & ad-
ministratiōnē ^g Petro tanquā capiti, & tuo
vicario, ^h eiusq; successoribus, instar ⁱ trium-
phantis Ecclesiæ, commisisti: ^θ exterminas

Imo tu facie bashoc Decime, & tu ille eras fer⁹ leo, ob
a ij

Quid imperas igitur.
& tāto cū fastu domi-
naris

a Exurget, s; vide ne
magno tuo malo.

b Iudicabit in magna
expectatione nostra.

c Ah non insipientib⁹

d Faceret si q̄ peteres

e Viri fortes:

f Expurgare

g Vide vbi fundet ty-
rannidem.

b Multa hic monend⁹
eras si vacaret.

i Triūphans Ecclesia
Q bellum commentus;

idq; decreuimus oppugnare te.

re nititur eam aper de silua, & singularis ferus depascit eam. Exurge ^a Petre, & p^a pas
a Sed prius ipsū audi dicētē tibi. Pascite quātū vobis ē gregē Christi, curam illius agentes nō coacte, sed volētes, nō turpiter affectātes lucrū, sed propenso aīo, neq; ceu dominū exercentes aduersus clericos, sed vt sitis exēplaria gregis.

istorali cura p̄fata, tibi (vt p̄fertur) diuinitus demandata, intende in causam sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ^b matris omnīū ecclesiarum, ac fidei magistræ, ^c quā tu iubēte deo tuo sanguine consecrastī: contra quam, sicut tu p̄monere dignatus es, insurgunt ^d magistri mendaces, introducentes sectas ^e p̄ditionis ^f sibi celerem interitū supducētes: quorū ^g lingua ignis est ^h inquietū malum, plena ⁱ veneno mortifero: quī zelum amarum habentes, & contentiones in cordibus suis gloriantur, & ^k mendaces sunt
k Ne calumniare, imo veritatem nos aduersus tuā oppressionem tuemur.

aduersus veritatē. ^l Exurge tu quoq; quæ sumus Paule, quī eam tua doctrina, ac pas
k Exurge, etiam pro te cōtra inimicos tuos, si cū eēve lis episcopus, talis sis qualē ipse esse voluit, iculpatus, irreprehensibilis, tanq̄ dei dispēsator: nō p̄fractus, non iracundus, non turpiter lucro deditus bonarum rerū studiosus vt quæras nō quæ tua sunt, sed aliorum & huiusmodi, vt potēs sis exhortari secūdū doctrinā

Petrū Symon iuocat.
b Tū dicis nos haud agnoscimus.
c Romanam dic an vniuersalē Christi?

d Imo contra tua mendacia veritatis adsertores

e Te enim perdent, ob pessima tua merita.

f In te hoc omen Christus vertat.

g Teq; aduret.

h Futuræ securitatis, incitamentū publicum, & eximie oportunum, bonum.

i Salutarī medicina refertum.

BULLAE LEONIS

sanam, & & contradicentes conuincere.^l

ri martyrio ^a illuminasti, atq; illustrasti. Iam enim surgit nouns ^b Porphyrius: qui sicut

^b Nihil minus q̄ prophirus. Nam hic euangelium Christi praedicat, ille impie oppugnabat.

ille olim sanctos Apostolos iuste momor- dit, ita hic ^c sanctos Pontifices p̄decessores nostros contra tuam doctrinam eos non obsecrando, sed increpando ^d mordere, lacera- re, ac ubi causae suae ^e diffidit, ad ^f couicia accedere non veretur, ^g more hereticorum:

^g Imo Chri cuius est hoc. Veh vob. duces caeci, & hoc Veh vobis hypoc. & serpent. p̄genies & vip. &c. L. 3 ne igitur, corripere te quoq; toties tamq; sede laborantem quorum (^h ut inq̄t Hieronymus) vltimum p̄sidium est, vt cum conspiciant causas suas damnatum iri, incipiant virus serpentis lin- gua diffundere: & cum se ⁱ victos conspi- ciant, ad contumelias profilire. Nam licet hereses esse ad exercitacionem fidelium, tu dixeris optere, ^l castamē ^l ne incremen- tum accipiant, neue vulpeculae coalescant in ipso ortu, te intercedere, & adiuuante ^m ex- tinguere necesse est. ⁿ Exurgat deniq; omnis sanctorum, ac reliqua vniuersalis ^o Ecclesia cuius vera sacrarum litterarum interpretatio- ne ^p posthabita, quidam, quorum mentem ^q pa- ter mendacij excocauit, ex veteri heretico:

a iij

^a Posteriores vero sua p̄fidia, suisq; sceleribus denigratam & comacu- latam reddiderunt.

^c Nequa prestigiatores rapaces lupos, & deuoratores dñi gregis

^d Etiam p̄imere optuit.

^e Diffidit vero: q̄ tam bonam habet, vt te ad metum iam adegerit.

Aut pot̄ diffidere qui veritatis causam agit.

^f Aequa obiurgatio- nem.

^h Plenus est Hieronymi O eruditionem.

ⁱ Hui, victos.

^k Paulum erudit.

^l Id estne tuo lucro.

detrimentum adferant

^m Ne interfice simpli- ces colubas, accipiter. Pontifex.

ⁿ Vt cum scelerato mali- gnatum concilio occi- das tu,

^o Quam tu & sancti illi p̄- decessores tui aboleui- stis iam pene, & pdidisti

^p Resumpta dic

^q Rectius Leo diceret

Spiritu sancto illustravit

I N L V T H E R V M

a Aliter quā pontificū
auaritiæ & ambitioni
conueniat.

b Imo publicæ necessi-
tatis cum tua venia di-
co.

c Contra fieri omnes
sani vident abs te hoc

d Vt nititur in alios
transfere suū crimen.

Nā adhuc aliud nihil
audiuimus agentē eū.

e Exurgeret nisi tu op-
primeres. Hoc vnum
obstat,

g Adhuc nihil orauit
quod impetratū vellet
Conscientiā hominis
appello

Nam vos pater ille auaritiæ studio obcecatos, ad pessima omnia decernenda & facienda impulit toties iam
rum instituto, apud semetipsos sapientes,
scripturas easdē a aliter quā Spiritus sanctus
Desine tu verocius tibi conscius ipse es, in aliis calū-
nari crimen.

flagitet, proprio dumtaxat sensu, ambitio-
nis, b auræque popularis causa (teste Aposto-
lo) interpretantur, imo vero torquent, & c
adulterant: ita vt iuxta Hieronymum, iam
non sit euangeliū Christi, sed hominis, aut
quod peius est diaboli. e Exurgat inquam
præfata Ecclesia sancta Dei, & vna cum be-
atissimis apostolis præfatis, apud deū om-
nipotentem intercedat: vt purgatis f ouium
suarum erroribus, eliminatisque fidelium

f Poti⁹ vt aboleta pastorū furacitate & liberato ab ore
eorū ne sit vltra in escā ipsis, grege, pascat oues suas
ipse i iudicio, & accubare faciat, qdque perierat requirat
qd contractū erat alliget qd infirmū fuerat, cōsolide
quod pingue & forte custodiat, Vt tandem auferatur
factio lasciuientium, nec sint pastores qui pascant se-
metipsos, gregem vero Domini non pascant, sed dis-
pargant & lacerēt, Vos enim Leo, vos (o miseria) cō-
uertisti in amaritudinē iudicium, & fructū iustitiæ in
absinthium. Vis quod petis impetrare?

finibus heresibus vniuersis, ecclesiæ suæ sã-
ctæ & pacem & vnitatem conseruare dignes
h Veh desiderantibus diem Domini i Amos v Nā
tu Leo vbi regnabis, si quā remergat illa a vobis des-
mersa sanctorum ecclesia.

BULLA LEONIS

tur ^a Dudum siquidē, quod ^b præanímí angustia & merore exprímere vix possumus, fide dignorum relatu ac fama pública referente ad nostrum peruenit ^c auditum imo vero ^d proh dolor oculis nostris vidimus, ac legimus, multos ac varios errores, quosdam videlicet iam per ^e Concilia, ac predecessorum nostrorum ^f constitutiones damnatos & hæresim etiam Græcorum & Bohemicam expresse continentes: alios vero ^g respectiue vel hereticos, vel falsos, vel scandalosos, vel piarum aurium offensiuos, vel simplicium metuum ^h seductiuos ⁱ a falsis fidei ^j In summa, sanam & orthodoxam opinionē sed idcirco dānandā quia p huiusmodi doctrinā non licebit iā ^k ultra varie Germanos diripere nobis. Erudiuntur eī ^l ij qđ superstitione quadā mirifica, ifatuatē mentes facile rapiētibz nobis patebāt. Quo fit: vt imēsū ppe diatur nobis lucrū, ita vt mætus sit: multos fame perituros adhuc Romę, etiam ex creature illis nostris.

Nos quidē in magna egestate regnabimus.

dei cultoribus: qui per ^l superbam ^m curiositatem ⁿ mundi ^o gloriā cupientes, contra Apostoli doctrinam, plus sapere volunt ^p quā oporteat, quorum garrulitas (vt ^q in ^r Quam tibi vtile est, tuæq; expedit Curia.

quit Hieronymus) sine scripturatum autho ^q Hoc ne iquit Hieronymus: Tu vero quid toties Hieronymum allegas: Nonne vt hac adsuta purpura male concinnatos tuos cætones, a dornatos reddas: Sed nō

^a Attēde Romanam facundiam.

^b Dolore intercepti lucri

^c Plane vidisti, si quid vnquam vides.

^d Scimus nō sine magno tuo dolore vidisse te, sed ob id veritatem deferere non possumus

^e Conciliabula

^f Pulchras illas, ac suis digna authoribus

^g Quales o Christe hereses.

^h Expresse respectiue, pulchre, Romane.

^k A tua perfidia alienis . ob idq; Christo, & ab illo institute fidei p omnia deditis.

^m Id est animosam veritatis curam, & studio patrie pertinaci

ⁿ Christi aio, cum ipse contra totus mundi sis

^o Fatetur gloriā manere nos si peruicam

^q nos nihil mouet tñ:

a Neq; habere debet
iam hoc contestamur,
c Neq; enim e tuo com
modo, sed ex Christi
sanctorum sententia:

d Pontifice tyrannidis
metus & supstitiosus.
Romane tyrānidis cul
tus.

f Quomodo leues. q̄
tibi quoq; tā potēti ty
rāno, tā cito graues eē
ceperunt.

g Id est : qnē affatim
pecuniam mittebat no
bis, alioqui barbara &
stupida.

i Deuoraueratis enim
sed nunc reuometis, et
de vētre vestro extra
het illam deus.

l A collato olim bene
ficio cōmendat se Ger
manis putans idcirco
habere obnoxios. O
fraudem.

n Oportuni videbātur
enim quos infatuarent
illi.

o Tu vero qd agis in
terim ociose pastor.
qn̄ alios defendendo.
grægi substituis? Aut
armis ecclesia non op
timis vitē.

coheret. Itaq; desiste in friuolo mendacio. sancti viri
authoritatē p̄texere tibi.

ritate^a non habere fidem, nisi viderentur^b
peruersam doctrinam, etiā diuinis testimo^o

b Tibi qdē d̄uersa sēp fuit Euāgelica illa. quā nos se
q̄mur. Neq; eī docet te facere q̄ facis flagitiose ml̄ta
nijs,^c male tamen interpretatis, roborare.

A quorū oculis^d deī timor recessit, huma
ni generis^e hoste suggerere, nouiter fuscis

e Erras Neq; enim potest diabol, cū sit pater mēda
cii, suggerere veritatem.

tatos, & nuper apud^f quosdam leuiores^g
in inclyta natione Germanica semīnatos.

Quod eo magis dolemus ibi euēisse, quod
h eandem nationem, & nos, & p̄decesso^o

h Laudat Germaniā. Hoc vnū reddit, toties incom
modo ab se affectæ. Itaq; adhuc ī spe est recōciliatio
nis aliter non sic blande palparet.

res nostriⁱ in visceribus sēp gesserimus^l
charitatis. ^l Nam post translatum ex Græ

k Atque eē potest charitas in tali tyrāno, tā fraudulē
ter & subdole. tā violēter & ip robe pecuniā ab amī
cis exigēte, suffurāte, emulgēte, extorq̄nte & eripiēte

ciā^m Romān ecclesia, ⁿ in eosdem Germa
m Illa em̄ trāsfert sēculi imperia, quo iure dic sodes

nos Imperium, ījdem p̄decessores nostri
& nos, eiusdē ecclesiæ^o aduocatos, defen
soresq; ex eis sēper accepimus. Quos quā
dem Germanos, catholice veritatis vere

BULLA LEONIS

exēplis & sana doctrina defenditur.

a Germanos, cōstat hēresum acerrimos op
a Utinā fuisset. te em̄ diu iā oppugnasset. Sed ma
lēticiis tuorū maiorū p̄stigiis contigit, vt ad ianes
fabule diuerse hominū mētēs, verū dignoscere ne
querint, Quo respicere tādē Christus videtur, Iāq̄
statī forte, secundū viam vestram faciet vobis. & secū
dum iudicia vestra iudicabit vos.

pugnatores semper fuisse: cuius rei testes
sunt **b** laudabiles illę constitutiones Ger
manorum Imperatorū pro libertate eccle
się, proq̄ expellendis exterminandisq̄ ex
omni Germania **d** hēreticis, **e** sub grauissi
mis pœnis, etiā amissionis terrarum, &
dominiorū, contra receptatores, vel nō ex
pellentes, olim editę, & **f** a nostris præde
f A vobis confirmari oportet, si quid statuunt nostri
īperatores **o** indignos hoc munere, qui ad aliorum p̄
scripta imperant.

celioribus confirmatę: quę si hodie serua
rentur, & nos, & ipsi vtique **g** hęc molestia
g Nos qdā carere decreuim⁹, magno, quacūq̄ fortu
na sit, aīo libertatē inuasuri. Et iā nō potestati quidē
tuę sed iprobitati resistimus, Tu si nimiū confidis, es
se hic etiā leones memineris, si nō **l** atis sunt aquilę,
careremus. Testis est **h** in concilio Constā
h O præclarū cōciliū, quod nulla publica (vt debuit)
libertas, sed vestra (quod pudēdū ē) tytannis modera
batur, vt nunc Romę nescio quid cōciliabuli habes
quo nuper statuerunt tandē Copiiste tui animā esse
imortalem.

tinēsi Hussitarum, ac Vuicleuistarum, nec

b

b Quā multa hic dicē
da essent: sed parcendū
iis qui posteris ipsi su
is non pepercerūt. Dic
mihī autem, quā vocas
ecclesię libertatē? Et q̄
illi opus ē? Licentia ne
diripiendi, fraudādi.
oēs iūria, beneficio ne
minez afficiendi?
Non degenerabit a vir
tute maiorū suorū Ger
mania, ne time. qdam
etiā emēdabit perperā
ab illis instituta.

d Atqui non esse reor
ī Germania hēreticos
hodie, nisi quos tu a
lis ī cōmunem perniciē
c Satis gratificati tibi
sunt.

non Hieronymi Pragenſem damnata ac puni-
ta perfidia: Testis eſt toties contra Bohe-
mos^a Germanorum ſanguis effuſus. Te-
a Cuius rei authores fuerant ſanguinarij Rōanæ eccle-
ſiæ Epifcopi, non digni quibus de loqueretur amice
populi Septentrionis, nedum pro quibus ultro iteriret
Laudas factum Decime, & pietatē colere vis videri
& Chriſti eē vicari⁹: Certe enī ſingularis eſt hæc feri-
tas, probare quod effuſus ſit ſanguis Chriſtian⁹, cū, vt
Cyprianus monet, conſcientiæ epifcopi cōueniat da-
re operam, ne quis ipſorū culpa pereat

ſtis deniq; eſt p̄dictorum errorum, ſeu mul-
torum ex eis^b p̄ Colonienſem, & Louanienſem.
Vniuerſitates, vtpote^c agrī dominici piſſi-
ſimas, religioſiſſimasq; cultrices,^d nō mi-
nus docta quā vera, ac^e ſācta confutatio,
e Quā pulchrū ē palpare Romanū pōtificē. Sed nos
nihil mouet ſētētia ſic leuiter, ſic p̄ter iudicia lata. Nec
nobis eripient Germaniā, garrule dudiculorū ſcho-
læ, poſt quam ſemel liberandam ſuſcepimus

reprobatio, & dānatio.^f Multa quoq; alia
allegare poſſemus, quæ ne hīſtoriam texe-
re videamur, prætermittenda cenſuimus. S
Pro paſtoralis iſigirur officiij diuina gratia
nobis^h iniuncti cura quam gerimus, præ-
dictorum errorūⁱ vīrus peſtiferum^l vltimis
i potius ſalutares admonitiōes qd̄ tu quoq; ſentis &
diceres niſi totū poſſideret te pecuniæ ſtudiū & am-
bitiōnis tumor^l, Proinde Veh vobis q̄ dicitis malū
bonū. & & bonū malū: ponētes tenebras lucē, & lucē
tenebras, ponētes amarū i dulce, & dulce in amarū.

b Laudat adulatorices
meretriculas

c Romanæ piraticæ &
Pontificiæ dico graſſa-
turæ.

d Vbi doctrina Leo,
vbi veritas in iis enitu-
it: Nō te pudet de tali-
bus iueptiis tam gra-
uē ferre ſententiam.

f Vult literas ſcire vi-
d̄ erihic copijſta, & ple-
nus eſt rerum antiqui-
tus geſtarum.

g Tandē officiū facit
Sed vide. ne abutaris
potestate tua, non in æ-
dificationē, ſed in de-
ſtructionem.

Certe ſacerdotis eſt. vt
Ambroſio videtur nul-
li nocere, p̄deſſe velle
omnibus.

h Attēde cōmiſſā Leo
ni ouium curam

BULLA LEONIS

us^a tolerare, seu dissimulare, sine^b christiana religio-
a Paulo post esuriet enim, si feres. b Quae nota est, dic quae verita-
tem sibi restitui, & perniciosis intercedi legibus

onis nota, atque orthodoxae fidei iniuria nullo modo
possumus, c Eorum autem errorum aliquos praesentia

c Ista quidem vis est Decime, non habita prius cognitione damnare
quae disputanda ille proposuit, neque hoc facere de ecclesiae toti, cui se
ille subiicit, concilio. Sed nihil potes contra veritatem: pro veritate
potes, si quis oppugnat, & tu paratus es tueri, si ut Apostoli, Chri-
stum praedicare instituiti, non teipsum, si commissum tibi gregem
pascere cura est, non cupiditatibus, inservire tuis, ut fraudulenter ab-
bules, ac ad munera declines, & post sordes abeas, pro quibus avaritiam
ficticius sermonibus de nobis negotieris. Quia tu si me audis noli
esse sicut Leo in domo tua: evertes domesticos tuos, & opprimes
subiectos tibi, Certe dominus custodit veritatem in seculum, facitque iu-
dicium iniuriam patientibus. Haec meminisse te oportuit, prius quam condema-
res fratrem tuum. Quod vero ad Lutheri scripta pertinet, legant om-
nes, simul tuum iudicium: deinde libere ipsi quoque iudicent.

tibus duximus inferendos: quorum tenor sequitur,
& est talis Heretica sententia est, sed usitata, Sacra-
menta novae legis iustificandi gratiam illis dare qui non
ponunt obicem. In puero post baptismum negare rema-
nens peccatum est. Paulum & Christum simul concul-
care Fomes peccati etiam si nullum adsit actuale pec-
catum, moratur exeuntem a corpore aeternam ab ingres-
su caeli. Imperfecta charitas moriturus, fert secum ne-
cessario magnum timorem, qui se solo satis esse facere
poenam purgatorij, & impedit introitum regni. Tres esse
partes poenitentiae, contritionem, confessionem, & satisfas-

b ij

tionem, non est fundatum in scriptura, nec in anti-
 quis sanctis, Christianis Doctoribus. Contritio quæ
 paratur p̄ discussionē, collectionē & detestationem
 peccatorū, qua quis recogitat annos suos in amaritū-
 tudine animę suę, ponderādo peccatorū gravitatē,
 multitudinem, foeditatem, amissionē æternę beatis-
 tudinis, ac æternę damnationis acquisitionē, hæc cō-
 tritio facit hypocritā, imo magis peccatorē. Verissimū
 est proverbiū, & oīm doctrinā de contritionis
 bus huc vsq; data præstantius: de cetero nō facere.
 sūma poenitētia: optima poenitētia, noua vita. ^aNul-
 lo modo presumas cōfiteri peccata venialia, sed nec
 oīa mortalia: quia impossibile est, vt oīa mortalia
 cognoscas. Vnde in primitiua ecclesia solū manifes-
 sta mortalia cōfitebātur. Dum volumus oīa pure
 cōfiteri, nihil aliud facimus, q̄ quod misericordie
 dei nihil volumus relinq̄re ignoscēdū. Peccata nō
 sunt vlli remissa, nisi remittēte sacerdote: credat sibi
 remitti: imo peccatum maneret, nisi remissum crede-
 ret. nō ei sufficit remissio peccati, & gratie dōatio,
 sed oportet etiā credere eē remissum. Nullo modo
 cōfidas absolui propter tuā contritionē, sed p̄pter
 verbū Christi. Qd̄cūq; solueris &c. Hic inquā cōfi-
 de, si sacerdotis obtinueris absolutionem, & crede
 fortiter te absolutum: & absolutus es, quicquid sit
 de contritione. Si per impossibile, confessus non
 esset contritus: aut sacerdos non serio, sed ioco ab-

a Calide
 cerptū hoc
 vt multa
 alia

BULLA LEONIS

solueret: si tamen credat se absolutum: verissime est absolutus. ^a In sacramento poenitentiae, ac remissione nec ulp̄e, non plus facit Papa, Episcopus: quam infimus sacerdos: imo ubi non est sacerdos, aequē tantum quilibet Christianus: etiā si mulier aut puer esset. Nullus debet sacerdoti respondere, se esse contritum, nec sacerdos requirere. Magnus est error eorum, qui ad sacramenta Eucharistiae, accedunt huic inixi, quod sint confessi, quod non sint sibi conscij alicuius peccati mortalis, quod praemiserint orationes suas & praeparatoria, omnes illi ad iudicium sibi manducant & bibunt: sed si credant & confidant se gratiam ibi consecuturos, haec sola fides facit eos puros & dignos. Consultum videtur: quod Ecclesia in communi Concilio statuerit, laicos sub utraq; specie communicandos: nec Bohemi communicantes sub utraq; specie sunt haeretici, licet schismatici. Thesauri ecclesiae, vñ Papa det indulgentias, nō sunt merita Christi, & sc̄torum, ^b indulgentiae sūt pie fraudes fidelium, & remissiones bonorum operum, & sunt de numero eorum q̄ licent, & non de numero eorum quae expediunt, Indulgentiae ijs qui veraciter eas consequuntur, non valent ad remissionem poenae pro peccatis actualibus debitae apud diuinam iusticiam. Seducuntur credentes indulgentias esse salutare, & ad fructum spiritus utiles. Indulgentiae necessariae sunt solū publicis criminibus,

^a His tādē irreparabiliter ē lapsus Quātū eī decedit lucro ep̄i Romāi si hoc verū ē Porro principē sacerdotū, secularis ē imperii moderatorē, i ordinē redigere q̄s audet? Crucifigatur.

^b Vah. qui destruis. Serui seruoꝝ mercatū, illud singulare vberissimi lucri fomentum Ferte citi flāmas.

b iij.

I N L V T E R V M

& proprie conceduntur duris solū modo, & impa-
 tientibus. Sex generibus hominum indulgentiæ, nec
 sunt necessaria, nec vtilis: videlicet mortuis seu mor-
 rituris infirmis, legitime impeditis, his qui non com-
 miserunt crimina, his qui crimina comiserunt sed nō
 publica, his qui meliora operantur. Excommunic-
 cationes sunt tantum externæ poenæ, nec priuant
 hominem communibus spiritalibus ecclesiæ ora-
 tionibus. Docēdi sunt christiani,^a plus diligere ex-
 a Totus in errore versaris Luthere. Nam si nō appetent indulgē-
 tias posthac homines, nec phorrescēt excōmunicationē, vnde
 erit Pontifici max. Rome: quo tot alat ppetuo eqtes ac pedites
 expeditū semp exercitū, tot musicos: tantū speculatorū, illos p-
 fertim corporis sui custodes ducentos Heluetios stipatores: Nō
 ne ad despicabiles sordes, redibit solēdor ille ecclesie: Resipisce
 communicationem, quam timere^b Romanus Pon-
 tifex Petri successor, non est Christi vicarius super
 oēs totius mundi ecclesias, ab ipso Christo in beato
 Petro institutus.^c Verbū Christi ad Petrum. Quod
 c Hęc verba, & q̄ de datis clauibus sūt, neq; ipse satis intellexit
 Hieronym⁹, quē toties in hac bulla vicarius Christi allegat. Sic
 eī adscripsit is, cū Mathei euāgelium exponeret: Istum inq̄t locū
 Episcopi & pastores non intelligentes, aliquid sibi adsumunt
 de phariseorū supercilio, ut vel dānent inocentes vel soluere
 se noxios arbitrentur cum apud deū nō sētētia sacerdotū sed
 reorū vita q̄ratur Neq; Augustinus mentem sacerdotum esse
 q̄n scripsit nō super Petrū, sed ipm Christū ædificatam ecclesiam
 Porro Origenes, Beda & cōplures alii, ut hallucinati sunt hic,
 Proinde summi Pontificis (super quo fundatur ecclesia) est sa-
 cram scripturam ad suū libitū, suāq; libidinē interpretari, Qui
 cōtra dixerit: hæreticus esto, & filius sathana, statimq; combu-
 ritor Nam hic noster Leo factus est, & didicit capere predam
 hominemq; comedere.

BULLA LEONIS

cumq; solueris super terram &c. extenditur dumtaxat ad ligata ab ipso Petro, Certum est, in manu ecclesie, aut Pape prorsus non esse, statuere articulos fidei, imo nec leges morum, seu bonorum operum. Si papa cum magna parte ecclesie sic vel sic sentiret, nec etiam erraret, adhuc non est peccatum, aut haeresis contrarium sentire, praesertim in re non necessaria ad salutem: donec fuerit per concilium vniuersale alterum reprobatum, alterum approbatum. ^a Via nobis facta est enarrandi auctoritate Conciliorum, & libere contradicendi eorum gestis, & iudicandi eorum decreta, & confidenter confitendi quicquid verum videtur, siue probatum fuerit, siue reprobatum a quo cum quod Concilio. ^b Aliqui articuli Io. Husi con-

^a Lector ipm hic Lutherum audiatur re hac differente non curet deceptores

^b Neq; non est hoc verum, aut Solus hoc Lutherus sentit sed optimus quisque hic probat. Etiam tu, quod scio, probares multa eius viri, ac illos valde detestareris male coactos articulos, si quae tenent dementat morbus vel ad tempus desereret.

Hereticos comburi, Ita existimamus, non licere tibi quaeque interficere ne dum haereticus: quae ab ipso primo Christo, deinde a Paulo quoque iussus est si monitus non resipiscat, habere tanquam ethnicum & publicanum ac deuitare: neque item conducere tibi existimamus, ut sic atrociter in hos consulas, ne combusta vniuersa illa tua curia (est enim ex haereticis & nequioribus adhuc multo) tu quoque in vicino tibi incendio conflagres

denati in concilio Constantino, sunt christianissimi verissimi, & euangelici: quos nec vniuersalis ecclesia possum damnare. In omni opere bono iustus peccat. Opus bonum optime factum, est veniale pecca-

tum. Hereticos comburi, est contra voluntatem spiritus. Preliari aduersus Turcas, est repugnare deo, a Vobis quidem Pontificibus hoc preliari contra Turcas saepe iam magno fuit lucro, dum pecuniam exegistis in Germania quamlibet sit, qua expeditionem hanc (id quod nunquam excogitatis serio) persequeremini. Nam si semel debellaretur turcae, quem postea hostem fingere velletis, tanto opere oppugnantur? Quare mitius Leo irasci debes Germaniae, quod biennio abhinc, non audiuit tuam in Turcas exhortationem, Non enim videbatur esse nisi impostura, & cum dolo, per occasionem auaritiae.

visitanti iniquitates nostras. Nemo est certus, se non semper peccare mortaliter, propter occultissimum superbiae vitium Liberum arbitrium post peccatum est res de solo titulo: & dum facit quod in se est peccat mortaliter. Purgatorium non potest probari ex sacra scriptura aequae sit in canone. Animae in purgatorio non sunt secure de earum salute, saltem omnes: nec probatum est ullis aut rationibus, aut scripturis, ipsas esse extra statum merendi, aut augendae charitatis. Animae in purgatorio peccant sine intermissione, quandiu quaerunt requiem, & horrent poenas, Animae ex purgatorio liberatae suffragiis viventium minus beantur quam si per se satis fecissent. Praelati ecclesiastici, & principes saeculares non malefacerent, si omnes a sacros
 a Ipse tuo metuis: alioqui cum Luthero ac nobiscum sentires & ipse, Neque unquam dissensurus es: si quid ad confessionem adigat conscientiam tuam. Ita qui secundum carnem sunt, quae carnis sunt sapiunt, qui vero secundum spiritum, quae sunt spiritus sentiunt. Te autem quid iuuat multa conquirere, vt Lutherum damnes cum hoc paucis potueris: Nepe si breuiter & vno verbo dixeris

B V L L A L E O N I S

(quod ab illo grauitèr accidit tibi) quia tyrannidem tuam oppugnauit, ob idque esse hereticum, & si quid hæretico peius adhuc est. Nam aliorum quicquid est, facile in illo ferres, At vero oportet te considerare interim frater Leo, ex officio ne sit tuo, opprimere ac fraudare in negotio fratrem tuum: propterea, quod ultor est dominus de iis omnibus. Ipsum quidem Lutherum scimus non cessurum tibi quia deserere veritatem quam semel propugnandam suscepit, tantus animus non potest. Tu quidem, metuo, ut resistas. Quid posses enim contra veritatem? Presertim cum causa tua tota sit ex cupiditate & ambitione. At radix omnium malorum (Paulus inquit) est cupiditas quam quidem appetentes, naufragauerunt a fide, & inseruerunt se dolo rib. multis, Gloriam vero mundi fugere, & omnem postergare ambitionem, primum Christus docuit te sui exemplo: qui regnum auersatus est, & seipsum inaniuit, formam serui accipiens, Deinde Apostoli passim. Nolite diligere mundum, Ioannes inquit, neque ea que in mundo sunt. Et Paulus Philippenses erudiens ait: Ne quid fiat pro contentione, aut pro inanem gloriam, sed per humilitatem animi alium quisque se prestantiorem existimet, Age autem quid ambire tibi in seculo licet: quem Paulus dispensatorem dei esse iubet, & inuestigare ab se omnia secularia desideria. Debes tu vero imprimis exemplum esse fidelium in verbo, in conuersatione, in charitate, in fide, in castitate, ante omnia viam veritatis eligere. At viam veritatis elegi cum Psalmista (Ambrosius ait) dicere nemo potest, qui secularia concupiscit, qui negociatur. Non est enim via veritatis habendi studium, cupiditas possidendi, aut honor huius seculi sollicitudo mundi, Et in Petro, ut dignus fieret qui Christi oues pasceret, nihil aliud quasiuit Christus quam sui amore. Qui qualis sit Ioannes docet Filioli mei inquit, non diligamur verbo, neque lingua, sed opere & veritate, In hoc agnoscimus quia ex veritate sumus. Et Beda non minus author. Sunt qui oues Christi inquit, non amore Christi, sed sue vel glorie, vel dominationis, vel questus gratia pascent, De quibus ad Phillipenses conuenerit Paulus. Hoc idcirco pluribus admonuimus ne unquam ea tibi fiducia incidat, ut arbitraris huiusmodi bullis posse te a veritatis studio absterrere nos, & a dilectione separare. Quippe in Domino confidimus, apud quem, teste Iob, fortitudo est & sapientia, qui nouit & decipientem & qui decipitur: qui effundit despectionem super Principes, & eos qui oppressi fuerant releuat, Responde mihi vero, quis permansit in mandatis domini, & dere-

a Hoc respectiue, quid est: Dic aperte vt te capiamus

b Si ad insatiabilem tuam auaritiam respiciat quis.

c Hic tuam cōscientiam appello Decime. Nisi vocas charitatē tu seruilem, quæ tibi fit, subiectionem

d Violente tyrandis & quæ fieri nec possit. nec debeat, cuiq; hoc presertim tempore, restitui oporteat animo sissime.

f Quā est imbecille corpus, quod quod illud ē quod talibus neruis regitur.

lictus est: Proinde nō te timemus Leo, quantūcūq; ferocientem etiā. Non em̄ poteris euertere tribunal Christi, quo nobiscū tibi eundū, est: & ad prouocātes nos, cū propheta dicimns. Iustitia iusti super eum: Hæc fiducia est, Tu si me audis, non a te cognitionē dānabis fratrem tuū: quin potius reuelatione facta veritatis, cedat error veritati. vt recte in Concilio Carthaginiensi monuit solimus. Sed iam pluris quā oportuit interpellauit te, igitur Bullam prosequere.

mendicitatis delerent, Qui quidē errores,

e respectue **b** quam sint pestiferi, quam perniciosi, quam scandalosi, quam piarum & simplicium mentium seductiui, quam deniq; sint **c** contra omnem charitatem **d** S. R. E. matris omnium fidelium, & **e** magistræ

c Qualis bone, Christe. fidei magistra est, quæ publicā fidē abolet, & interfecto iureiurādo peierare nos docet a religione autē aliena adeo est, vt scōma Rōe sit bene christianū dici, te vero ridet, tuumq; sanctū euangelium habet pro fabula. Perde nos Christe: nisi hæc ita se habēt.

fidei reuerentiā, atq; **f** neruū ecclesiasticæ disciplinæ, **g** obedientiam scilicet quæ **h** **g** Magis oportet obedire deo, quam hominib; Decime Tu autē (cum Apostolis dicimus tibi) si iustum est in conspectu dei, te potius audire, quā deū, iudica nos qui Christus docuit, non possum⁹ non & loquendo sequi & faciendo

est & origo omnium virtutū, sine qua facile vnusquisq; **i** infidelis esse conuincitur, **a** Poti⁹ infideles arbitrarer eē nos, si tibi parerem⁹, pserti mala quando imperas, vt totis iam tribus an

BULLAE LEONIS

nis, ne veritatis colatur: aut vero si te sequemur, pessimorum scelerum licentiam, pecuniā pactus, quā erogas, quēadmodū in tuis bullis, quarū plena Germania, videre licet.

nemo ^b sanę mentis, ignorat. Nos igitur in premissis ^c utpote grauissimis, propensius ^d (ut decet) procedere, necnon huiusmodi pesti, morboque canceroso, ne ^e in agro do-

e In quo ut priores, grassari tu quoque institueras: sed a nobis prohiberis, quā nūc fremis et. At vero ut re ipsam ut est, tangam. non vereris Sanctissime, tuum sordidum mercatū, vocare agrū dominicū. Neque hoc vides, oculis percipere Germaniā. & magis ac magis cognoscere, quā tu, qua fraude: faciē iduas auaritię tuę

minico tanquam ^f vepris nociua ^g vites ^h Nunquā rectius comparasti hæc. Nam in hac veprinis impedita iam, & anxie hæres tu

ritus serpat, ⁱ viam præcludere cupiens ^j

i Veh vobis Pontifices, qui clauditis regnum cœlorum ante homines.

habitet super predictis erroribus, & eorū singulis diligentī trutinatiōe, discussiōe ac districto examine, maturaque deliberatione omnibusque rite pensatis, ac sepius ventilatis ^k cū venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Card. ac regularium ordinū Prioribus, seu Ministris generalibus, ^l pluribus

l Ad quos & ipsos nonnihil pertinet ex ea rapina, quam nos tam confidenter impedimus

que alijs sacrę Theologię, necnon vtriusque iuris professoribus, siue magistris,

c ij

b Vocares sanę mentis qui sic faceret?

c Tibi quidem sunt: quāquā a leuibus fieri, paulo ante dixeris.

d Ut tua fert auaritia Aut vero ut decet etiā sed nō pontificē quidē aut Episcopū, sed regē & Leonē, qui superbo oculo, & insatiabili corde facias hæc

g Serpet nisi tu constiteris. Prædio tibi

i Vide Leonis diligentiam.

k Qui & ipsi vident, esuriendum sibi esse.

I N L V T H E R V M

a Vide quid inuenerit
tāto adhibito studio, Q
diligens pastor.

b Iterū scire abs te la
boro hoc qd sit respe
ctiue atq; agedic nobis
tandē, quo respicis quā
do Lutherum damnas

c Romanisticos dicere
volebas.

d Cautē.

e Pulcre.

f Validam ansam. Sed
arbitraris ne Augusti
nū, si in tua tempora in
cidisset, tibi ac tuę ec
clesię hoc tributurū fu
isse. Proinde hanc san
ctis hominib. iniuriam
facere desine, vt ab iis
scriptaperuerse adtuū
cōmodū torqueas.

h Hoc quidē nō sequi
tur, sed egestas tibi, tu
isq; prothonotariis, &
creaturis incumbit.

k Strenuus propug
nator euangelicę doc
trinae est decimus.

& quidē peritissimis, **a** reperimus eosdem
errores **b** respectiue (vt prefertur) aut artī
culos nō esse **c** catholicos, nec **d** tanquā
les esse dogmaticandos, sed **e** contra catho
e Docuerunt linguā suā loq; mēdaciū, & vt iniqua
agerent laborauerūt. Tu autē domine, q̄re nō respi
cis cōtēptores, & taces cōculcāte ipie iustiorē se!

licæ ecclesiæ doctrinam, siue traditionem
atq; adeo veram diuinarum scripturarum
receptam interpretationem: cuius authori
tati ita acquiescēdū **f** censuit Augustinus vt
vt dixerit se Euāgelio nō fuisse crediturū
nisi ecclesię catholicæ interuenisset authos
ritas. Nam ex eisdem erroribus, vel eorum
aliquo, vel aliquibus **h** palam sequitur eā
dem Ecclesiā. **i** quæ spiritu sancto regis

i Quasi nesciat orbis, nec sit ī publica q̄rela: hec oīa
fieri nūc Romę Florētīnorū instictu, atq; vnū & alte
rū ciuitatis tuæ ecclesiā hibernare, ipsū te etiā p̄
ter illorū p̄scripta nihil agere. Quoties igitur monē
dus es, ne tuum conuentum malignantium sanctaz
voces ecclesiā.

tur, errare, & semper errasse. Quod est vti
que **l** contra illud quod Christus discipulis
lis suis in ascensione sua (vt in sancto euā
gelio Mathei legitur) p̄misit dicens. Ego
vobiscum sum vsq; ad cōsummationē sę

l Neq; nō erit. Teq; vt iniuria potētē deponet ne gra
uis sis humilibus, quos exaltabit, tuūq; fastum cōfrā

B V L L A L E O N I S

get, & p'narifaicū illud superciliū cōplanabit. videt
 ei laqueū fieri vos speculationi, & sicut rhete expā
 sū sup Thabor. Ob idq; dicet. Nōne cognoscēt oēs
 q̄ operātur iniquitatē, qui deuorāt p'œbem meam
 sicut escam panis. Videtq; summa cum iniuria chri
 stianæ plæbis tyrānidē exercere vos, & dicet. Si nos
 lueritis audire, & si nolueritis ponere sup cor, vt de
 tis gloriā nomini meo: mittam in vos egestatē, & ma
 ledicā benedictionib. vestris. Ego enī domin⁹. Hoc
 est nomen meū, Gloriā meā alteri nō dabo. Sic no
 biscu m erit de⁹, qđ nisi indubitātū nobis fuisset nō
 sic confidenter obsistere tibi aggressi essemus.

culi. Nec nō ^a contra sanctorum patrum de
 terminaciones, Conciliorū quoq; & sum
 morum Pontificū expressas ordinaciones
 seu Canones: quibus non obtemperasse,
 omnium heresum & schismatū, ^b teste Cy
 priano, fomes & causa seper fuit ^c. De eor
 rundem itaque venerabiliū fratrum nostros
 rum concilio & assensu, ac omnium singu
 lorum prædictorum matura deliberatione
 prædicta, ^d authoritate omnipotentis dei
 & beatorum apostolorum Petri & Pauli,
 & nostra, præfatos, & singulos articulos,
 seu errores, tanq̄ (vt p'mittitur) respectiue
 hæreticos, aut scandalosos, aut falsos, aut
 piarum aurium offensiuos, vel simpliciū
 mentium seductiuos, & veritatī catholicæ
 obuiantes, lānamus, reprobamus atq; oī
 no reijcimus: ac pro damnatis, reprobatis,

c iij

a Eorū dic Episcopoz
 rū. q ecclesiam regnuz
 esse voluerūt, atq; hu
 ic se reges p'fecerunt

b Quo trahis sanctum
 martyrem? Non dicet
 testimonium

c Ne abutere potestate
 tua in Euangelio Me
 mineris autem iuxta
 eundem Paulum, ni
 hil dānationis esse iis,
 q̄ sunt in Christo Iesu,
 q̄ non ambulant secu
 dum carnem.

d Vide Leo, dei autho
 ritatē quo in facto arro
 ges tibi, & ne abutaris
 potestate quā tribuit tī
 bi domin⁹ in edificatio
 nē, nō i destructionem.
 Certe q̄ potestatē adsu
 mit sibi iniuste odium
 meretur. Etiā memēro
 nō eē in hoīs potestate
 cōcil ū dei, qui veritas
 tem requirit, & retribu
 et abundāter faciētib⁹
 superbiam.

a Nihil efficies.

b Non mouemur, quia non sapis quæ sunt dei sed quæ sunt hominũ.

c Regni sui satrapas e uumerat.

d Omnia deleta manu uult: quã rapine suæ intercessum

e Sic facitis Pontifices alii aliorũ acta rescinditis & tamen bullis uestris singuli præscribitis, Ad perpetuam rei memoriã, & omnes æternum ualitura quæ statuitis persuasum nobis uultis. Quis igitur adherebit nunc tibi.

cũ sit certũ, ex posteris quẽpiã hoc iudicium tuum soluturum?

a Parce brachio seclari Leo, ut sit quod ultimo contra nos implores,

& reiectis ab oĩbus utriusq; sexus Christi fidelibus ^a haberi debere, harum serie decernimus & declaramus Inhibẽtes in ^b uirtute sancte obedientiæ, ac sub maioris excoicationis late sententię. Necnon quoad ecclesiasticas & regulares personas ^c Episcopaliũ omnium, etiã Patriarchaliũ Metropolitanũ, & aliarum Cathedralium, ecclesiarũ, Monasteriorũ quoq; & Prioratuũ, etiã Conuẽtualiũ, & ^d quorũcunq; dignitatum, aut beneficiorum ecclesiasticorum, sæcularium, aut quorũuis ordinum regularium, priuationis, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterũ obtinẽda. Quo uero ad conuentus, capitula, seu domos, aut pia loca, sæculariũ: uel religiãrum, etiã medicantium necnõ uniuersitatis, etiã studiorum, generalium, quoruncunq; priuilegiorum, indultorum ^e a se. apo. uel eius Legatis, aut alias quomodolibet habitorum uel obtentorum, cuiuscunq; tenoris existant. Necnon nominis, & potestatis studium generale tenendi, legendi, ac interpretandi qua suis scientias, & facultates, & inhabilitatis, & ad alia in posterum obtinenda, Prædicationis quoq; officij, ac amissionis studij generalis & omnium priuilegiorum eiusdem, ^a Quo uero ac sæcular

BULLA LEONIS

res eiusdem excommunicationis, nec non amissionis cuiuscumque emphiteosis, seu quorumcumque feudorum tam a Ro. ecclesia, quam alia ^b quomodolibet obtentorum, ac etiam inhabitis ad illa, & alia in posterum obtinenda. Nec non quo ad omnes & singulos superius nominatos, ^c inhibitionis ecclesiasticae sepulturae, inhabilitatisque ad omnes & singulos actus legitimos, infamiae, ac diffidationis & criminis lesae maiest. & haereticorum, & fautorum eorundem in iure expressis poenis, eo ipso, & absque ulteriori declaratione, per omnes & singulos supradictos, si (^d quod absit) contrafecerint, incurrendis. A quibus ^e vigore cuiuscumque facultatis, & clausularum etiam in ^f confessionalibus quibusvis personis, sub quibusvis verborum formis contentarum, nisi a Ro. Pont. vel alio ab eo ad id in specie facultatem habente, praeterquam in mortis articulo constituti, absolui nequeant. ^h Omnibus & singulis utriusque sexus christifidelibus tam laicis

^g Excursum leonem potestatis est. At vero domini est regnum & ipse dominabitur gentium. Isque paulo post dicit Rugitus leonis. vox leonem, & dentes catulorum leonum conterriti sunt. Et quia Heroicum solebas testem obicere nobis, audi quid de hoc rugitu tuo sentiat. videmus inquit, Principes ecclesie in subiectos populos detonare & voce tyrannica, rapidisque conuictis plebem coterere

^b Audite imperatorem Ecquis a Leonis igitur regno liber est, aut quem non continere se vngulibus suis ille putat. At te conuenio pastor. Leo Quid saecularibus implicas te negotiis, qui Christo militaris? Est hoc vicem Christi gerere, trahere ad se quem Christus non agnoscit?

^c O immanitatem Etiam ne in mortuos licet seuire tibi? Quem facis tyranni tui modum?

^d Immo sit, & strenue audeant multi obsequi tibi.

^e Etiam suas nugas perterit. Atque utinam solas has conculcasset.

^f Quas tamen emeramus g Petemus absolui, si quidem ligatos nos sentiemus,

ut non pastorem in grege sed leonem inter ouiculas putemus. Nonne igitur obturandae nobis contra tuum rugitum aures sunt, & vox pastoris ubi ubi ille sit qui amore Christi non pecuniae studio pascat attendenda & pertinaciter sequenda

a Parcé tot voluptuaz
rius, tot strenuis come-
donib. tot inuictis por-
tatoribus, tot eruditis
aleatoribus, tot eleganti-
b⁹ scortatoribus totq;
dominis parce Deci-
me: ne si quid vel ebrii
censuerint, piaculū hoc
eis sit.

b Ne hos opprimas ira
te Leo opus manuū tu-
arum.

c Infinitū ē Leonis re-
gnū, atq; eo graui⁹ eti-
ā. Quā piculosa igitur
res est, Leonē accipere
in remp. Iam postq̄ tel⁹
ei acceptus es tu Deci-
me, aliquoq; vis. S; al-
non potes nisi nostris
spoliis, Vtinā græcum
poetā audissem⁹. Sed
alāt te, qui acceperunt.
Nos oportet imitari
apostolos, iuxta insti-
tutionē quā accepim⁹
ab ipsis, & subducere
nos a te qui inordinate
te geris, atq; oneri es
nobis. Vbi quem mag-
ni facis, diuus Hierony-
m⁹ p̄tat pdesse tibi si
detraharis ab arrogan-
tia tua: vt postea recto
itinere gradiaris.

IN LVTHERV M

quam clericis, sæcularibus, & quorumuis
ordinum regularibus, & alijs quibuscunq;
psonis, cuiuscunq; status, gradus, vel cōdi-
tionis existant, & quacunq; ecclesiastica vel
mundana præfulgeant dignitate, etiam a
sanctæ Romanæ ecclesię Cardinalibus, Pa-
triarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Epi-
scopis, patriarchaliū, metropolitān, & alia-
rum cathedralium, collegiatarum, ac infe-
riorum ecclesiarum Prelatis, clericis, alijsq;
psonis ecclesiasticis, sæcularibus, & b quorū-
uis ordinum, etiam mendicantium, Re-
gularibus, Abbatibus, Prioribus, vel Mis-
nistris generalibus, vel particularibus fra-
tribus, seu religiosis, exemptis, & non ex-
eptis studiorū quoq; Vniuersitalibus sæ-
cularibus, & quorumuis ordinum, etiam
mendicantiū Regularibus c Necnō Regi-
bus, Imperatoris Electoribus, Principibus,
Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Bar-
onibus, Capitaneis, Conductoribus, Do-
micellis, oibusq; Officialibus, Iudicibus,
Notarijs ecclesiasticis & sæcularibus, Cō-
munitatibus, Vniuersitatibus, Potentatis-
bus, Ciuitatibus, Castris, terris, & locis, seu
eorum, vel earū ciuibus, habitatoribus, &
incolis, ac quibusuis alijs personis ecclesia

B V L L A L E O N I S

sticis, vel regularibus (vt p̄fertur) per vn̄s
uersum orbē vbicūq; ^a p̄fertim in Aleman
nia existentibus, vel pro tempore futuris:
ne p̄fatos errores, aut eorum aliquos per
uersamq; doctrinam huiusmodi ^b asserere,
affirmare, defendere, p̄dicare, aut illi quo
modo libet, publice & occulte, quouis q̄
sito ingenio vel colore, tacite vel expresse
^c fauere p̄sumant. Insuper quia errores
p̄fati, & plures alij continentur in libel
lis, seu scriptis ^d cuiusdam Martini Lus
ther, dictos libellos, & omnia dicti Marti
ni scripta, seu p̄dicationes, in latino, vel
quocunq; alio idiomate reperit̄ur, in qui
bus dicti errores, seu eorū aliqs cōtinētur,
similiter damnamus, reprobamus, atq; om
nino reiicimus, & pro omnino damnatis,
reprobatis ac reiectis (vt p̄fertur) haberi
volumus, ^e Mandantes in virtute sanctæ
obediētiæ, & sub pœnis p̄dictis eo ip̄
so incurrendis, oibus & singulis vtriusq;
sexus christifidelibus superius nominatis:
ne huiusmodi scripta: libellos, p̄dicationes,
seu schedulas, vel in eis contenta capi
tula, errores, aut articulos supradictos cō
tinentia ^a legere, asserere, p̄dicare, lauda
re, imprimere, publicare, siue defendere, ^b

d

^a Vbi felicissime cede
bat rapienti tibi, & su
per quā facillime soles
rugire tu, vt terrā eius
ponas in solitudinem

^b Omnium occulta etiā
iudicia vn̄ moderatur
Leo: atqui de occultis
non iudicat Ecclesia

^c Etiam in fauores no
stros ius habet ille ser
uorum Seruus.

^d Attende emphasim

^e Non obtines. Iam
enim alti⁹ radices ege
runt, q̄ vt auelli abste
sustineant

^a Attende copiam ser
monis

b Quam disertis sunt
Romani Copiiste, bul-
larum conflatores.

c Nihil p̄terit. Atq; ad
deo vbi est vna rimula
nōdū expleta? Hoc tan-
de est oratorē esse &
litteras latine loq; scire.

d Vixerunt. actum est.

e Vide māsuētudinē.
Itaq; agninum illū ba-
latū simulat, qui sic fe-
rociter rugiebat modo.
vt tonitru vocis suae
omnes conterrebat.

f Ah mitius. Quasi a-
lliquis ignoret, quo pro-
cessurus fueris.

h Fatetur periculū eē
in accessu

i Scimus Emebas ho-
minis sanguinem vt p̄-
libitu tuo effunderes.

k Tu quidē nihil me-
tuebas nisi hoc qd̄ eue-
nit: nō accessurum eum

l Nota, p̄fectam chari-
tatem habet Leo. Quis
paſo ante credebat hoc

a Ab exemplo

b An in occulto locu-
tus est qui totam pene
Europā, predicationis
sue auditu impleuit.

per se, vel alium, seu alios, directe vel indis-
recte, tacite vel exp̄sse, publice vel occulte,
aut^c in domibus suis, siue alijs publicis vel
priuatis locis tenere quoquo mō p̄sumāt:
quinimo illa statim post harum publica-
tionem vbicunq; fuerint, per ordinarios,
& alios supradictos diligēter quesita pu-
blice, & solenniter in p̄sentia cleri, & po-
puli, sub oibus & singulis supradictis p̄ce-
nis^d cōburant. Quod vero ad ipsum Mar-
tinum attinet, bone deus, qd̄ p̄termisim-
us, quid non fecimus, quid p̄tēnē cha-
ritatis omisimus, vt eum ab hmōi erroris
bus reuocaremus? Postquam enim ipsum
citauimus, f̄ mitius cum eo procedere vo-
lentes, illum inuitauimus, atq; tam per di-
uersos tractatus s̄ cum Legato nostro ha-

g Etiam posthac Luthere, ne credas eis, cum locu-
ti fuerint tibi bona Habitatio em̄ eorum in medio
doli, & loquuntur quidē cum proximo suo pacem
mala autem in cordib; eorum.

bitos, quam p̄ literas nostras hortati fuis-
mus, vt a p̄dictis erroribus discederet,
aut ad nos, h̄ oblato etiā saluo conductu,
i & pecunia ad iter necessaria, l̄ sine metu,
sine timore aliquo, quem^l perfecta charitas
foras mittere debuit, veniret: ac s̄ Saluato-
ris nostri, apostoliq; Pauli exēplo, b̄ nō in

BULLA LEONIS

occulto, sed palam, & in facie loqueretur.
 Quod si fecisset, ^c p certo (vt arbitramur)
 ad cor reuersus: errores suos cognouisset:
^d nec in Romana curia, qua tantopere va-
 d Tu ne coges nescire homines que vident, qd sci-
 unt? Quid tandem non pm ittisti tibi? Illam omnium
 malorum sentinam, illud oim pessimoru sceleru do-
 miciliu, ois labis: omni scq; foedissime turpitudinis re-
 ceptaculu, illud publice vitæ contagium: coem pez-
 stilentiam, vrbē Romā psuadebis nobis nō eā talē?
 nis maliuolorum rumoribus, plusq; oportu-
 tuit tribuēdo vituperat, tot reperisset erra-
 ta: docuissimusq; eum, luce clarius, factos
 Romanos Pontifices, prædecessores nos-
 tros, quos præter omnem modestiam in-
 iuriose lacerat in suis canonibus, seu cōsti-
 tutionibus, quas mordere nititur, ^e nunq̄
 errasse. Quia iuxta Prophetam, nec in Ga-
 lahah resina, nec medicus deest. Sed obau-
 diuit semper: & prædicta citatione, omni-
 busq; & singulis supradictis spretis, ^f veni-
 re contempsit, ac vsq; in præsentem diem
 contumax: atq; animo indurato censuras
 ultra annū sustinuit: & qd deterius est, ad-
 dēs mala malis, de citatione hmōi notitiam
 habens: ^g in vocem temerariæ appellatiōis
 prorupit ad futurū Cōciliū, contra, ^a cons-
 titutiōnem Pij secundi, ac ^b Iulij secundi,
 prædecessorum nostrorū: qua cauetur, tali

dij

c. Hoc quidē credimus
 semel abs te acceptum
 illum, nūquam fuisse
 postea quicquam locu-
 turum.

e Nihil ne te pudet Pō-
 tifex? Ad nullū men-
 daciū frōtem mutas?

Sed nihil horū scribe-
 res, nisi te ab omni ho-
 nestate auersum trahe-
 rat pecuniæ studium,

f Quis ignorat cur tā-
 topere cupias Romæ
 videre Lutherum,

g Hoc illud tandē est
 nefas, omni scelere sce-
 leratius: appellare ad
 futurū Concilium,

a Impiam scelesti im-
 postoris constitutionē
 nobis obiicis, Quis ac-
 cipiet, eorum præsertim,
 qui iam oculos recepe-
 runt. O fraudem atq;
 violentiam,

b Sanctum hominem
 commemoras,

c. Hoc quidē credimus
 semel abs te acceptum
 illum, nūquam fuisse
 postea quicquam locu-
 turum.

e Nihil ne te pudet Pō-
 tifex? Ad nullū men-
 daciū frōtem mutas?

Sed nihil horū scribe-
 res, nisi te ab omni ho-
 nestate auersum trahe-
 rat pecuniæ studium,

f Quis ignorat cur tā-
 topere cupias Romæ
 videre Lutherum,

g Hoc illud tandē est
 nefas, omni scelere sce-
 leratius: appellare ad
 futurū Concilium,

a Impiam scelesti im-
 postoris constitutionē
 nobis obiicis, Quis ac-
 cipiet, eorum præsertim,
 qui iam oculos recepe-
 runt. O fraudem atq;
 violentiam,

b Sanctum hominem
 commemoras,

d Quid ais interfector
Conciliorum. Hocne
Lutherius facit

c Qd potuit nō volu-
it. Quis accusat Leonē
f Vide modestiam Re-
uerendissimorum

g O clementiam incre-
dibilē. Et Leonem qui
dez nemo putauit pos-
se tam clemētē esse,
presertim qñ occidere
posset.

h Etiam pius esse Leo
posset, modo rapien-
tem eum & grassantē
fugiter ferremus.

i Quid niteris bonā
ostendere viam tuam
ad quærendam dilecti-
onem, q in superbia &
malicia tua docuisti vi-
astuas, & in alis tuis i-
uentus est sanguis a-
nimarum pauperum
& innocentum.

a Heu prodigum Lu-
therū, q sic largiter p-
fudit euangelicam do-
ctrinam.

b Quoties inculcandū
est, i ecclesia tua nolle

ter appellantes^c hereticorū pœna pietens
c Hoc tādē ē ius & fas oē auferre, & implere do-
mū domini dei iniquitate & dolo. Qd abs te q̄ro.
Creditis ne esse Pontifices, illū superne iudicem, q̄
aliquñ hāc a vobis rationē exactur^o sit. Profecto nō
creditis. Neq; e m̄si deū eē putaretis, sic confiden-
ter omnia peruerteritis. Iā igitur optima conscien-
tia recedimus a vobis. Seducitis nos enim & quantū
in vobis est, perditis

dos, (Frustra etiā Concilij auxiliū im-
plorauit, q̄ illi se non credere palā pro-
fiteretur) ita vt contra ipsum, tāquā de fide
notorie suspectum, imo vere hereticū, abs
q̄vlla citatione) vel mora, ad condēnatio-
nem & damnationem eius, tanquam here-
tici ac omnium & singularum suprascri-
ptarum pœnarum & censurarum seueritas
tē procedere^e possemus: nihilominus^f de
eorūdem fratrum nostrorum cōcilio, om-
nipotentis^g dei imitantes clementiam: qui
non vult mortem peccatoris, sed magis vt
conuertatur, & viuat, omnium iniuriarum
hactenus nobis & apo. se, illatarum oblitū
oī^h qua possumus pietate vtī decreuimus
ⁱ & quātum in nobis est agere, vt propo-
sita mansuetudinis via ad cor reuertatur: & a
predictis recedat erroribus: vt ipsum^a tā-
quam filium illum prodigū^b ad gremiū
Ecclesie reuertentem benigne recipiamus.

BULLAE LEONIS

Ipsū igr̄ Martinū, & quoscunq; ei abh̄erētes, eiusq; receptatores, & fautores, ^c per
c Hæc te misericordie viscera induere iubet Paul⁹
simul benignitatem, humilitatē, modestiam, & patientiam, quē nos videmus magno etiam cum dolore nostro, cōtra indutū. pro misericordia crudelitatem, pro patientia iracundiam, pro iustitia, iniquitatem, & vt semel dicam, pro virtutibus vicia :id est: pro Christo deo antichristum diabolum

viscera misericordiae dei nostri, ^d & per aspersione sanguinis dñi nostri Iesu Christi, quo & per quem humāi generis redēptio, & sancte matris ecclesiae edificatio facta est ex toto corde hortamur & obsecramus, vt ipsius Ecclesiae pacem, vnitatem, & veritatem, pro qua ipse Saluator tā instanter orauit ad patrem, ^e turbare desistant, & a prædictis tam perniciosis ^f erroribus prorsus abstineant: **S** inuenturi apud nos si effectualiter paruerint, & paruisse per legitima documenta nos certificauerint, ^h paternae charitatis affectum, & apertū mansuetudinis & clementiae ⁱ fontem. Inhibentes

i Clementie & mansuetudinis fontem audes dicere te. O iniquitatē At certe isti sunt fontes aqua carētes nebullae quae a procella ferūtur, quibus caligo tenebrarum in aeternū seruata est. Itaq; nihil agis Leo, vel sic fingens te. Non enim derelinquemus fontē aque viue dominum, & fodemus nobis cisternas: quae non valebunt aquam continere

versari nos, neq; cum Copiistis tuis velle tibi adsentari. Quin tu potius ad sanitatem redis, proiciens auaritiam ex calumnia, & excutiens man⁹ tuas ab omni munere,

d Miror talis cum sis, hec posse loqui te interim sic fingere: sic sifre & dissimulare
e Secure vult regnare Decim⁹: sed vereor vt possit, sic cōmoda Germania..

f Quippe vnde fames tot reuerēdissimorū: & penuria ipi domio iminet.

g. Facile credimus empturum magnite, vt verū taceamus: tibiq; permittentes regnum, ipi omnes tam iniquo domino seruiamus tibi.

h Apage sis charitatem tuam pater Leo, quam scimus qualis sit,

a Veritatem predicare
vetat Lutherum. ne-
que enim patiens eius sunt
urbis aures. Sed ille non
parebit, postquam se-
mel viam veritatis eligit
b Oia pertinet: & quod
aiunt, mouet lapidem, ut
ne regno excidat. Taz
inuiti exiguntur tyrā-
ni.

c Adhuc mouere istos
nos terrores existimat
non nouit Germania, quā-
tū immutata sit discere
d vereor quo euadat,
e Dii immortales, quā-
tū bonorum hominum Ro-
mā vocat. Non capiet
urbis. Sed tu vide Leo-
ne te oneres hospitibus
nimis multis. Me quidem si
audiēt alii, veniemus tibi.
f Domine deus, posse-
derunt nos domini absque te:
tantum in te recorde: mur
nominis tui.

g non satis dierum est De-
cime podagricis quibus
dam & aliter morborum quibus
in lecticis adportandi sunt,
ac illis etiam decrepitis:
quibus tripodes ambulabunt.

• nihilominus eidem Martino ex nunc, ut
interim ab omni predicatione, seu predicationis
officio omnino desistat. b Alioquin
ut ipsum Martinum, si forte iustitiae & virtus
tis amore a peccato non retrahat, indulgentiaeque
spes ad poenitentiam non reducat, c
poenarum terror coerceat disciplinae: eundem
Martinum d eiusque adherentes, compli-
ces, e fautores & receptatores, tenore praesentium
requirimus & monemus in virtute
sanctae obedientiae, & sub praedictis omni-
bus & singulis poenis, eo ipso incurrendo
districte precipiendo f mandamus, quatenus
s infra sexaginta dies, quorum viginti pro
primo, viginti pro secundo, & reliquos vi-
ginti dies pro tertio & peremptorio termi-
no assignamus, ab affixione praesentium in
locis infra scriptis, immediate sequentes nu-
merandos. Ipse Martinus, coplices, fautores
res, adherentes, & receptatores praedicti a
praefatis erroribus eorumque predicatione,
ac publicatione & assertione, defensione quoque
& librorum, seu scripturarum editione, super
eisdem, siue eorum aliquo omnino desistant: li-
brosque ac scripturas omnes & singulas, praefas-
tos errores, seu eorum aliquos quolibet con-
tinentes, a comburant, vel comburi faciant.

BULLA LEONIS

Ipse etiā in Martinus, errores & assertiōes
hūmōi omniū ^b reuocet, ^c ac de reuocatio-
ne hūmōi p̄ publica documenta ^d in forma
iuris valida, in manibus duorū Prælatorū
consignata, ad nos infra alios similes sexa-
ginta dies ^e transmittēda, vel per ipsūmet
(si ad nos venire voluerit, ^f quod magis
placeret) cū p̄fato plenīs, saluo conductu,
quē ex nūc cōcedimus, deferēda, nos certis-
ores efficiat: vt de eius vera obedientia &
nullus dubitatiōis scrupulus valeat rema-
nere. Als si (h̄ qd̄ absit) Martinus p̄fatus,
cōplīces, fautores, adherentes & recepta-
tores p̄dicti secus egerint, seu p̄missa oīa &
singula infra terminū p̄dictum cum effe-
ctu non impleuerint, Apostolī imitātes do-
ctrinā, qui hæreticum hominem post pri-
mam & secundam correctionem vitādum
docuit ^g ex nunc prout ex tunc & econuer-
so, eundem Martinum, complices, adhe-
rētes, fautores, & receptatores p̄fatos &
eorum quemlibet, tanq̄ aridos palmītes: i
Christo non manentes, sed doctrinā cōtra-
riam, catholicæ fidei inimicam, siue scan-
dalosam, seu damnatam, in non modicam
offensom̄ diuinæ maiestatis, ac uniuersalis
Ecclesiæ, & fidei catholicæ detrimentū, &

a Obtinuisti Ardent,
sed in cordib⁹ bonorū.
Opniciosum tibi incēs-
diū. Iam extigues, si pōt
b Reuocabit, & recla-
mabit, neq; vnquam re-
petere cessabit veritatis
verbum. neq̄ illud
obliuio perimat

c Cautē,

d Id est, in forma ca-
mere apostolicæ.

e transmittet, si me au-
diat, vt uideas magno
cum dolore tuo.

f Tunc em̄ liceret iter-
ficere tibi p̄dicatore ve-
ritatis. Non absq; causa
toties allicis Lutherum

g Nimum caues

h Neq; em̄ e re tua erit

i Pulchra loquutio.

En stilum Romanæ
curiæ

a Nō videbamus clau-
 ues iā imperator Leo,
 Tu enim gladios vsur-
 paueras, quē vidimus
 multis cū similibus ī
 Urbini ducem ferri, ac
 sanguinem Christiano-
 norum fundere.

b Hoc illud est Apo-
 stoli cum thete, quo ca-
 piuntur hoīes vt pere-
 ant. O nouitatem

c Etiam sana Lutheri
 scripta damnas: & cū
 zizaniis vna optimam
 etiā segetē euellis &
 comburis: Vel hoc vi-
 deris impie agere, ac
 tui obliuisci.

d Memoriā deles ei⁹
 quē in gratiā mō, si re-
 sipisceret, accipiebas.
 His moribus intoleran-
 bilem te facis, & vt de-
 struāt te boni omnes.

a At p̄ cācellos, dic mi-
 hi, nūqd̄ inspicere lice-
 bit. Et vos miror, qd̄
 in tāto ocio facitis Ro-
 mæ, quo minus latine

scandalum dogmaticantes, & prædicantes,
 a clauēs quoq; Ecclesiæ vilipendētes noto-
 rios & pertinaces hereticos eadem autho-
 ritate fuisse & esse declarantes, eosdem vt
 tales harum serie condēnamus, & eos pro
 talibus haberi ab omnibus vtriusq; sexus
 christifidelibus supradictis volumus: man-
 damus. Hosq; omnes: & singulos: omni-
 bus supradictis, & alijs cōtra tales a iure in-
 flictiis pœnis præsentiu tenore subiicimus,
 b & eisdem irretitos fuisse & esse decerni-
 mus, & declaramus. Inhibemus præterea sub
 omnibus & singulis præmissis pœnis, eos
 ipso incurredis omnibus & singulis Chris-
 tificidelibus superius nominatis, ne scripta
 c etiam præfatos errores non cōtinentia: ab
 eodem Martino quomodolibet condita
 vel edita: aut condēda vel edenda, seu eorū
 aliqua: tanq̄ ab homine orthodoxæ fidei
 inimico, atq; ideo vehementer suspecta, &
 d vt eius memoriā omīno deleatur de Chris-
 tificidelium consortio legere, asserere, præ-
 dicare, laudare, imprimere, publicare, siue
 defendere, per se, vel alium, seu alios, a dire-
 ctæ vel indirecte, tacite vel expresse, publice
 v̄ occulte, seu ī domibus suis siue alijs, b lo-
 cis publicis, v̄ priuatis tenere quoquo mo

B V L L A L E O N I S

do præsumant: quâmodo illa comburant, ut præfertur. ^c Monemus insuper omnes, & singulos christefideles supradictos sub eadē excommunicationis latę sententię pœna, ut hæreticos prædictos declaratos & condēnatos, mandatis nostris nō obtēperantes, post lapsum termini supradicti deuitēt, & quantū in eis est euitari faciānt, nec cum eis dē, vel eorum aliquo cōmertium, aut aliquā conuersationē, seu cōmunionē habeant, ^e nec eis necessaria ministrēt. ^f Ad maiorem præterea dicti Martini, suorumq; cōplicum, fautorū & adhærentiū, ac receptatorū prædictorū sic post lapsum termini prædicti declaratorū, hæreticorū, & condēnatorum & confusionem, vniuersis & singulis vtriusq; sexus christifidelibus, Patriarchis Archiep̄is, Ep̄iscopis, patriarchaliū, metropolitān. & aliarū cathedraliū, collegiatarum, ac inferiorū ecclesiarum prælati, capitulis, aliisq; p̄sonis ecclesiasticis, secularibus, & quorūuis ordinū, etiā Mendicantiū (p̄sertim eius congregatiōis, cuius dictus Martinus est p̄fessus, & in qua degere, vel morari dicitur) regularibus, exemptis, & nō exemptis, nec non vniuersis & singulis Principibus, quacūq; ecclesiastica vel mūn-

loqui discatis. Talis est barbaries,

b Etiam in scriptis:

c Audi alium Leonis rugitum, quo dea Sophania vate prescriptū est olim. Principes in medio ei⁹ quasi leones rugientes. Vbi mirificus est Hieronymus, quē hic nōr solū colit.

d Soli sumus.

e Etiam matulam non porrigent.

f Brachium sæculare excitabit hic rugitus

g Confundantur omnes inique agentes superuacue

a Vide quomodo Ecclesiam non amore vt Christus lociet, sed vi ac terrore vt tyranni cogat. Quis ferret talem pastorem?

b Nunc tandē expediebat plures esse Curtisanos qui tantum hominum cogerebant.

c p̄miū pollicitum illis q̄ nos pdiderit, & p̄cipuo paciscitur p̄scriptorū capita, Vere Romanus est. Dic mihi verō Decime, quid facies in die visitationis & calamitatis de longe venientis? Non fugis a futura dei ira

dana fulgētibus dignitate, Regibus, Imperatoribus, Electoribus: Duleibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, capitaneis, conductoribus, domicellis, cōmunitatibus, vniuersitatibus, potētatibus, ciuitatibus, terris, castris, & locis, seu eorū habitatoribus, ciuibus, & incolis, omnibusq̄ alijs & singulis supradictis p̄ vniuersum orbē, p̄sertim in eadē Alemanā constitutis, mandamus, quatenus^a sub p̄dictis omnibus & singulis poenis, ipsi, vel eorū quilibet p̄fatum Martinū, complīces, adherētes, receptatores, & fautores, personaliter^b capiant, & captos ad nostrā instantiam retineant, & ad nos mittāt.^c Reportaturi pro tam bono opere, a nobis, & sede apostolica remunerationē, prēmiiq̄ condignum vel saltem eos, & eorū quemlibet de Metropolitā, cathedralib., collegiatis, & alijs ecclesijs, domibus, monasterijs, conuentibus, ciuitatibus, dñijs, vniuersitatibus, cōmunitatibus, castris, terris, ac locis respectiue, tam clerici, & regulares, q̄ laici omnes & singuli supradicti, omnino expellant, Ciuitates vero, dominia, terras, castra, villas, comitatus, fortificia, oppida, & loca quaecunq̄ vbilibet cōsistentia, earum

B V L L A L E O N I S

& eorū respēctiue, Metropolitañ. Cathedrales: Collegiatas, & alias ecclesias, Monasteria, Prioratus, domus, cōuētus, & loca religiosa, vel pia, cuiuscunq; ordinis (vt p̄fertur) ad quē p̄fatum Martinū, vel aliquem ex p̄dictis declinare contigerit, q̄ diu ibi p̄manerit, & triduo post recessum ecclesiastico^a subiicimus interdīcto: Et vt p̄missa omnibus innotescant, ^b mandamus insuper vniuersis Patriarchis, Archiep̄is: Ep̄is, patriarchalium metropolitañ. & aliarū cathedraliū, ac collegiatarū ecclesiarū p̄latis, capitulis, alijsq; p̄sonis ecclesiasticis, seculari, & quorūuis ordinū supradictorū regularib. fr̄ib. religiosis, mōachis exēptis & nō exēptis supradictis vbilibet, p̄serti in Alemania cōstitutis, q̄tenus ipsi vel eorum quilibet sub similibus censuris, & p̄cenis eo ipso incurrendis, Martinum, omnesq; & singulos supradictos qui elapso termino, huiusmodi mandatis seu monitis nostris non paruerint, in eorum ecclesiis, dominicis & alijs festiuis diebus, dum inibi maior populi multitudo ad diuina cōuenerit, declaratos hereticos & cōdēnatos publice nuncient, faciantq; & mandent ab alijs nūciari, & ab omnibus arctius euitari.

eij

^a Interdicit sacris. En pietatē eius Pontificis q̄ se pacificū apellari nuper, quasi nouus orbi Solomon illuxisset, voluit.

^b Nihil facit aliud, q̄ mandat, iubet, imperat decernit, vetat, inhihet terret, minatur, Nimirum imperatorem ostēdit se. Verum heus tu Leo: ne superbi Deus enim superbis resistit, humilibus autem dat gratiam

a Tandem ad vltimū
 euadit leonina feritas
 Vbi si in isto musicoꝝ
 tuorū strepitu licet au
 dire tibi Leo: scire cupi
 o, qua confidentia hoc
 agas. Putasne in tua es
 se potestate interficere
 animas quæ nō mori-
 untur: & viuificare q̄
 nō viuunt, Quare au
 tē mētiris populo dei
 credenti mēdaciis. An
 nefas esset hoc, si nō so
 lum sceleratā hāc a no
 bis bullā, & oēs huic
 similes fortiter arcere
 mus, sed & ipsos occi
 deremus publice bul
 larum caupones,

a Huic difficultati sub
 uenientes denuo edē
 dam curauimus. Mul
 tum enim nostra inter
 est, talem tuā tā splen
 didam Bullam. latissimē
 me circumferri

Necnon omnibus christifidelibus vt eos
 euentent pari modo, sub prædictis censuris
 & poenis. Et præfates literas, vel earū trās
 sumptū sub forma infra scripta factum in
 eorū ecclesiis, monasteriis, domibus, cons
 uentibus, & aliis locis, legi, publicari, atq̄
 affigi faciant. Excommunicamus quoq̄
 & anathematicamus omnes & singulos cu
 iuscunq̄ status, gradus, conditionis, præ
 eminentiæ, dignitatis, aut excellentiæ, fue
 rint, qui quo minus præfates literæ, vel earū
 transumpta, copiæ seu exemplaria in suis
 terris & dominiis legi, affigi, & publicari
 possint, fecerint, vel quoquo modo pro
 curauerint, per se, vel aliū seu alios, publi
 ce vel occulte, directe vel indirecte, tacite
 vel expresse. Postremo quia difficile foret
 præfates literas ad singula quæq̄ loca
 deferri, in quibus necessarium foret: volu
 mus, & Apostolica auctoritate discerni
 mus, quod earū transumptis manu publi
 ci notarij cōfectis, & subscriptis, vel in al
 ma urbe impressis, & sigillō alicuius eccle
 siastici prælati munitis, ubiq̄ stetur & ple
 na fides adhibeatur, prout originalibus li
 teris staretur & adhiberetur, si forent exhib
 itæ vel ostensæ, Et ne præfatus Martinus

BULLA LEONIS

omnesq; alij supradicti, quos presentes literę quolibet concernunt ignorantiam earundem literarum, & in eis contentorum oim & singulorum pręterdere valeant, literas ipsas in basilicę principis apostolorum, & cęcellarię apostolicę, necnō cathedralium ecclesiarum Braęburgenę, Misnenę, & Morspergenę. valuis affigi & publicari debere volumus. Decernentes, qđ earundem literarum publicatio sic facta, supradictum Martinum, omnesq; alios & singulos pręnomina-
 tos, quos literę hmoi quolibet concernunt, perinde ardeat ac si literę ipsę die affixionis & publicationis huiusmodi, eis personaliter lectę & intimatę forent. Quum non sit verisimile, qđ ea quę tam patenter fiunt, debeant apud eos ^a incognita remanere. ^b Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, seu supradictis omnibus & singulis, vel eorum alicui, aut quibusuis alijs a sede apostolica prędicta, vel ab ea potestatem habentibus, sub quavis forma etiam confessionali, & cum quibusuis ^c etiam fortissimis clausulis, aut ex quavis causa, seu grandi consideratione indul-
 tum, vel concessum existat, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint

e iij

a At cognoscimus sed non agnoscimus. Hęc tandem est hebetudo nostra.

b Omnia perumpit hoc fulmen: etiam si a apostolicum opponat quid Atq; ita sathanam expellit sathanas: vt spes sit, diuisum eius intra se regnum: mox ruiturum

c Adamantinis illis: & maximi emptis

I N L V T H E R V M

Per literas apostolicas nō facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales id importantes de indulto huiusmodi mentionē eiusdē indulti tenores, causas, & formas perinde ac si de verbo ad verbum infererentur, ita vt omnino tollatur, presentibus pro expressis habentes, Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae damnationis, reprobationis, reiectionis, decreti, declarationis, inhibitionis, voluntatis, mandati, hortationis, obsecrationis, requisitionis, monitionis, assignationis, concessionis, condemnationis, subiectionis, excommunicationis, & anathematizationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli apostolorum eius, se noverit incursurum. Datum Romae apud sanctum Petrum. Anno incarnationis Domini Milleesimo quingentesimo vicesimo: xvij. Kalis Julij. Pontificatus nostri anno octavo.

d Utinam omnes legā ac itelligam, vt qualis sit arbor ex fructu arboris pnoscant. Hoc in primis optamus Decime. Tantū abest vt refugere hoc tuuz edictu lū volum⁹. Sit hoc igitur añactē vitē testimoniū tibi. Hic te foetus p bet.

e Sexcentis nominib. inscribit tale suū tantū decretum Decimus, **a** Quam in tua menu habes. Nā quid oīm est quod nō arrogetis vobis Pontifices, Quibus nos vicissim cum Tetuliano respondemus, cū damnamur a vobis, a deo absoluemur, Hoc nos dirimat,

Visa, R., Milanesius.

Albergatus.

A D L E O N E M

Hæc super Balla tua habuimus Pontifex Leo, quam præstabat Romæ contineri apud sanctum Petrum, vt pæpetuo lateret, quam tâto cum pudore (si te modo pudet dedecoris) foras & in lucem emittere. Quare nenon sēper aliquid recte moneamus te, præcium opere est, isti tuæ licentię modum statuere, & petulantes huius generis bullas frænare, ne plus æquo se effundant. Paulus iubet etiam a specie mali abstinere te: tanto minus debes, apertum te offendiculum præbere populo Christiano, cui iam persuasum ipsi quoq; est, in Germania præsertim, ex pontificalib⁹ constitutionibus, vt nūmivulgo sūt tanto quamq; deteriorē esse, quanto sit recentior. Noli vero cōmutare veritatē dei in mendaciū, & hūanas vestras constitutiones, ab avaritia & ambitioē depromptas diuinis p̄ferre mandatis, & dei verbo. Illud in primis desiste, amore lucri diuinæ scripturæ sensum iniquis detorque modis, & ab se alienum reddere, ac fascinare fidelium mentes, ne veritati obediant, Nam quid conaris, tã manifestis tuis flagitiis, boni speciem inducere, cum possim, si in cōcertationē me perduxeris, vnū in Germania Episcopū ostendere omnibus, a quo vi ac fraude extorsisti quater sexagies mille aureos. Est hoc tondere oues Aut spelunca latronum facta est domus domini. Tandē cupiditatibus tuis obliste, atq; istā tempera rapacitatem tuam, confidens in verbis mendacii, ac dicens cottidie Templum domini, tēplum domini. & Pax, pax cū nō sit pax. Nam vt hominū genus fallas hisce artib⁹, non potes illum latere cordium scrutatorē, qualis sis, Memineris vero flagelli inundantis vbi trāsibit, ne veniat sup te & pseudo ecclesiā tuā, totamq; semel conculcet pessimorum Romæ hominū colluuiem. Quid em̄ Romæ habes pater infinitū illū musicorum tuorum, & adsentatorum gregem, nisi meros fures, meros impostores fraudatores, prædones, aut aliter malos homines, qui q̄si aucupes

ponūt laqueos, & pedicas ad capiēdū cottidie hinc aliqd
Parcius preterea laceſſo veritatis adſertores, ne malum
vltro tibi concilies. Iam hoc enim clamant cum propheta
paſſim multi. Quia corruit in plateis veritas, & æquitas
non potuit ingredi, Et facta eſt veritas in obliuionem, &
qui reſeſſit a malo, præde patuit. Quare meū ē cōcilium
ne vnq̄ in mētē veniat tibi, vltorius perſequi Lutherū,
cum iis vna quos ille cōmouit. Plures ſunt enim quam vt
vel tibi, vel vlli Epifcopo liceat tantuz animarum, ſi poſ
ſitis etiam perdere. Vides iam ante muſſitatum eſſe paſ
ſim contra te, q̄ tum leuiter, & nulla de cauſa, iſtud tuū
fulmen iaculeris, quod non conſideras, ſi in contemptū
aliquando venerit, quantum offendiculi vulgo pariturū
ſit. Igitur manueſce, & charitatis non fictę illius ſed Chri
ſtianæ & ſyncere officiū fac Exhibe te formam nobis ad i
mitandū, ac illud cura, non vt explearis tu, ſed vt nos pa
ſcamur. Quod vbi decreueris, tum ſciētia poſthac paſce
nos & doctrina, non bullis. Iam pertuſum eſt harum em̄.
Indulgentias vero tuas naueamus, vt æque nihil. Ponti
ficiæ dotes ſunt ſapiētia, puritas, caſtitas & tecum om
nium contemptus. Has amplectere. Sic enim fiet, vt co
lat te Germania, cum amare viderit, non oppugnet vbi
terrere perſenſerit. Decet autem beneuolentia vince
re te omnes, vi cogere neminem. Hæc libere, ſed vere vt
& res ſunt, & tempora ferunt. Vale ex Germania

Indulgentias vero tuas naueamus, vt æque nihil. Ponti
ficiæ dotes sunt sapientia, puritas, castitas & tecum om
nium contemptus. Has amplectere. Sic enim fiet, vt co
lat te Germania, cum amare viderit, non oppugnet vbi
terrere perſenſerit. Decet autem beneuolentia vince
re te omnes, vi cogere neminem. Hæc libere, ſed vere vt
& res ſunt, & tempora ferunt. Vale ex Germania

D I R V M P A M V S V I N

C V L A E O R V M,

E T P R O I I C I

A M V S

A N O B I S I V^s

G V M I P S O R V M

D I R V M P A M V S V I N

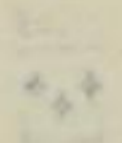
C V L A E O R V M

B T P R O I C I

A M V S

A N O B I S I V

G V M I P S O R V M

Faint, illegible text or markings in the middle section of the page.

Large block of very faint, illegible text or bleed-through from the reverse side of the page.

